

Dries Verhoeven i.s.m. HAU Wanna play? ★★★★★

DATEN VANUIT EEN GLAZEN HUIS

Moos van den Broek

3 oktober 2014

2

Gezien op 1 oktober 2014,

Twee weken lang bewoont kunstenaar Dries Verhoeven een glazen huis aan de Heinrichplatz in het Berlijnse Kreuzberg. *Wanna play?*, een samenwerking met Theater HAU (Hebbel am Ufer), is een performance installatie, die de oppervlakkigheid van gaydating apps als Grindr commentarieert. Precies die site is in *Wanna play?* ook de enige verbinding met de buitenwereld. Met behulp van vijf smartphones probeert Verhoeven contact te leggen met homo's uit de regio. Ze mogen bij hem langs komen, maar niet om seks te hebben.

Het glazen bouwsel staat opgesteld aan de Heinrichplatz, een hip pleintje in het Berlijnse Kreuzberg dat bewoond wordt door collectieve woonverenigingen en daarnaast een flink aantal alternatieve eet- en koffietentjes kent, een bar voor Turkse vrouwen en ook een döner kebab ontbreekt niet. Kreuzberg is een dynamische wijk met een grote Turkse gemeenschap, een fanatieke linkse beweging en een internationale *scene* van kunstenaars. De verkeerspaaltjes rond het plein met stoplichten zijn volgeplakt met affiches. Op een van die affiches prijkt het robuust gespierde en naakte bovenlichaam van een jongeman. Onderaan het affiche hangen wat half losgeknipte stukjes papier met een doorverwijzing naar de blog van *Wanna play?*. In Berlijn mag nog geplakt worden en daar wordt lustig gebruik van gemaakt. Een plakker met gehavende fiets komt aangereden; een kwak behangplaksel, een nieuw postertje en de promotie voor *Wanna play?* op het betreffende paaltje is verleden tijd.

Het glazen appartement op het plein is efficiënt en in stijl ingericht; links op de grond ligt een bed met een wit donzen dekbed, daarnaast hangt aan het plafond een doucheknop en ligt op de grond opgerold een plastic douchecabine. Rechts van het midden staat een eenvoudig stalen keukenblok, een lopende band en een wc. Midden in het glazen huis zit Verhoeven aan een kleine tafel met zijn rug naar het publiek, druk doende met zijn smartphones. De beelden en teksten van die smartphones worden vergroot en in negatief contrast geprojecteerd op de achterwand van het huis, zodat bezoekers de communicatie kunnen volgen. Boven die wand hangt een letterbak, zoals we die kennen van bioscopen. *Day one: An attempt to play chess with a stranger*. De tekst wordt gedurende de dag een keer of drie gewijzigd door Verhoeven zelf. Een aantal bordjes met een toelichting op het project staan opgesteld voor het huis. Wie goed luistert hoort boven het verkeersgeraas uit de muziek die Verhoeven binnen afspeelt. Op enkele meubels van de installatie is een versterker aangebracht, zodat de koelkastdeur te horen is en de handelingen op het keukenblad.

Groepen mensen, individuen, wandelaars en fietsers passeren het huis en snuffelen nieuwsgierig rond. Een enkeling heeft contact met de bewoner. ‘*Hey, sexy, looking good in your container.*’ Andere communicatielijnen zijn op grotere afstand. ‘*Wanna play chess, just moved to my new home.*’ In *what’s app slang* poogt Verhoeven geïnteresseerden naar zijn huis te lokken, dat een echt nummer heeft en een echte bel. Maar de vissen happen niet direct op dag één en het duurt tot halverwege de middag voor de eerste bezoeker, een magere in het zwart geklede jongen met een knotje, aanbelt bij de deur. Dan gaan de licht doorschijnende gordijnen dicht en zien we slechts silhouetten, een klein beetje privacy heeft Verhoeven wel georganiseerd. Twee uur is de jongeman binnen en na hem volgen enkele anderen. Het maakt nieuwsgierig naar het verdere verloop van dit project, dat overigens ook via een webcam is te volgen. Staan de heren straks in rijen voor de deur of zit het huisje vol? En hoe reageert de omgeving op het project?

Hoe veel efficiënter is het niet om tijdens de boodschappen al een date te organiseren. Datingapps breken in op oude sociale patronen. Grindr is een uiterst seksueel gerichte datingsite en in die zin anders dan heterosites als Tinder. Dat maakt gaypubs en feesten volledig overbodig. Grindr is de darkroom! Verhoeven reageert op die ontwikkelingen door zichzelf twee weken demonstratief op te sluiten en het fenomeen Grindr naar zijn hand te zetten. Zo voert hij een dialoog op de grens van het private en publieke.

Verhoeven is een generalist, hij creëerde voorstellingen in het theater en op locatie, deze zomer had hij met *Homo desperatus* nog een expositie in het Stedelijk Museum van Den Bosch. Maar hoe eenvoudiger het project, des te groter het effect. Het zijn vooral Verhoevens performance-installaties als *Ceci n’est pas* en nu ook *Wanna play?* die voor reuring zorgen en grote hedendaagse thema’s onder de aandacht brengen van een breed publiek. *Wanna play?* laat zien hoe het homoseksuele leven uit de openbaarheid verdwijnt en de homo weer terug is in de kast. Toch overstijgt het idee van *Wanna play?* de *homoscene*. De nadelen van de hedendaagse communicatie treffen tenslotte de gehele gemeenschap. Ze zijn uiterst effectief, maar isoleren uiteindelijk ieder van ons.

Wanna play? is onderdeel van *Treffpunkte*, een project van het Berlijnse HAU waarin het werk van verschillende kunstenaars onder wie ook Sarah Vanhee en Phil Collins bijeen is gebracht. Thema is de private versus de publieke ruimte. De hele maand is dit werk te zien en te beluisteren op verschillende plekken in de Duitse hoofdstad.

Foto: Sonja Detleff

ELDERS

Nog geen andere recensies